

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Гзз 35/05
21.06.2006. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Јованке Кажих, Миломира Николића, Весне Поповић и Јасминке Станојевић, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ адв., против туженог "ББ", ради исплате, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Јавног тужиоца Републике Србије Гт.І 3305/04 од 25.1.2005. године, подигнутог против пресуде Општинског суда у Кули П.1.бр.557/03 од 25.9.2003. године и пресуде Окружног суда у Сомбору Гж.215/04 од 18.10.2004. године, у седници одржаној дана 21.6.2006. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Јавног тужиоца Републике Србије и УКИДАЈУ СЕ пресуда Окружног суда у Сомбору Гж.215/04 од 18.10.2004. године и пресуда Општинског суда у Кули П.1.бр.557/03 од 25.9.2003. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Кули П.1.бр.557/03 од 25.9.2003. године усвојен је тужбени захтев, па је обавезан тужени да тужиоцу на име јубиларне награде за проведених 20 година стажа исплати износ од 163.773,48 динара, заједно са каматом на тај износ по стопи утврђеној Савезним законом, рачунајући камату од 20.7.2003. године па до исплате, затим да му на име трошкова парнице исплати износ од 24.950,00 динара заједно са каматом на тај износ по стопи утврђеној Савезним законом, рачунајући камату од дана пресуђења па до исплате а све у року од 8 дана под претњом принудног извршења.

Пресудом Окружног суда у Сомбору Гж.215/04 од 18.10.2004. године, жалба туженог је делимично одбијена и делимично усвојена и првостепена пресуда потврђена у делу на име исплате јубиларне награде а за износ од 163.773,48 динара као и у погледу одлуке о трошковима поступка, док је првостепена пресуда преиначена у делу законских затезних камата у погледу главног потраживања, тако да законске затезне камате на досуђени износ теку од 1.10.2003. године па до исплате.

Против наведених пресуда, Јавни тужилац Републике Србије је у законском року подигао захтев за заштиту законитости због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијане пресуде у смислу чл.408. ст.1. ЗПП у вези чл.386. раније важећег Закона о парничном поступку који се примењује на основу чл.491. ст.1. и 4. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр.125/04) Врховни суд је нашао да је захтев за заштиту законитости основан.

У поступку је утврђено да је чланом 103. ст.2. тач.2. Појединачног колективног уговора туженог регулисана исплата јубиларне награде и њена висина за навршених 10, 20 и 30 година радног стажа код туженог. Тужилац је 19.7.2003. године навршио 20 година радног стажа код туженог, а према обрачуна зараде за јуни месец 2003. године, остварио је зараду у износу од 54.591,16 динара, што за 3 месеца зараде износи износ од 163.773,48 динара. Наведени износ тужени није исплатио тужиоцу.

Нижестепени судови су усвојили тужбени захтев са образложењем да чл.90. Закона о раду прописује да послодавац може запосленом да исплати отпремнину при одласку у пензију, солидарну помоћ, јубиларну награду и тд., а у висини утврђеној општим актом или уговором о раду. Тужени је исплату јубиларне награде запосленима регулисао својим Појединачним колективним уговором и општим актом о исплати других примања. Тужиоцу је износ јубиларне награде утврђен у висини 3 бруто зараде остварене у месецу који претходи месецу у коме је тужилац остварио право на јубиларну награду.

Републички јавни тужилац у поднетом захтеву за заштиту законитости побија нижестепене пресуде због погрешне примене материјалног права са предлогом да Врховни суд Србије побијане одлуке укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, са образложењем да зарада у смислу чл.81. Закона о раду представља исплату коју послодавац врши запосленом по основу радног односа. То је зарада за обављени рад за време проведено на раду, увећана зарада и друга примања са карактером зараде у коју не спадају трошкови, као ни примања из чл.89. и чл.90. ст.1. Закона о раду, што је прописано одредбом чл.81. ст.3. Закона о раду. Републички јавни тужилац је мишљења да се појам зараде из чл.103. Појединачног колективног уговора туженог не може протумачити као бруто зарада. Ово с тога, што би то значило да се запосленима по основу обављеног рада исплаћује нето зарада, а јубиларна награда се обрачунава и исплаћује у висини бруто зараде, што би представљало апсурдну правну ситуацију, па основ за обрачун јубиларне награде није бруто, већ нето зарада.

Основано се у захтеву за заштиту законитости истиче да је изложено правно схватање нижестепених

Основано се у захтеву за заштиту законitosti негиго да је пожељно правно схватање нижестепених судова у супротности са прописима материјалног права којима је регулисана обавеза плаћања пореза и доприноса на примања запослених.

Како се нижестепени судови због погрешне примене материјалног права нису упустили у утврђивање износа који падају на терет радника, то је Врховни суд усвојио захтев за заштиту законitosti Републичког јавног тужиоца.

Србије и укинуо обе нижестепене пресуде применом чл.394. ЗПП у вези чл.408. ст.2. ЗПП, да би првостепени суд у поновном поступку сагласно изложеном поново одлучио о основаности тужбеног захтева тужиоца.

Председник већа - судија

Бранислава Апостоловић,с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

сд